

I forbindelse med den forestående lovændring om 1 års fristen i arbejdsskadeloven, har jeg i AMU s bilag 14 i okt. 2006 beskrevet en uretfærdig, umulig situation og et sygdomsforløb, påført af sundhedsvæsenets fejlbehandling.

Ved foretræde for AMU 8. nov.2006, redegjorde jeg for nogle problematikker, som udløste AMU s spørgsmål 38 herom til ministeren.

Jeg finder ikke ministerens besvarelse uddybende nok, hvorfor jeg skriver igen, inden fremsættelse af lovforslaget.

Vi kan og skal ikke sags behandle her, jeg vil dog finde det relevant at bestride ASK s konkrete begrundelser i besvarelsen af spm. 38.

Jeg kendte udmærket reglerne om 1 års fristen tilbage fra 1997, og ukendskab til reglerne er da heller ikke undskyldelig grund. Jeg vidste også at der var indbygget dispensations muligheder i loven, blot ikke at disse var suspenderede administrativt. I 1997 var jeg rask og ikke indespærret og syg.

Havde mine sager været anmeldt, senest på 1 års dagen, da havde der ikke været noget problem. Hvad jeg foretog mig inden udløb af fristen er et usagligt og irrelevant argument, men jeg var syg. Ask vægter ikke lægefaglig dokumentation for min helbredstilstand og min fysiske indespærring, Det finder jeg ikke er retfærdig sagsbehandling.

Der er en klar ” biologisk naturlig forklaring ” for den sene anmeldelse.

At der gik 21 mdr. før anmeldelse, burde ikke være et problem for ASK, da en kort overskridelse taler imod anerkendelse.

Den omtalte anmeldelse til min heltids ulykkesforsikring, privat tegnet, er ikke foretaget af mig selv. Det gjorde min hustru, med manglende overblik over komplicerede forsikringsforhold.

Det faktum ASK anvender, om at jeg var virksomhedsejer, er helt grotesk, det vidner om forskelsbehandling, og viser klart at ASK leder efter afvisnings grunde og ikke positiv konstruktiv sagsbehandling med formål i at hjælpe arbejdsskadede

Netop 1 års fristen:

Før AST s præcisering af rimelig grund, U 24-01, fandt lovens indbyggede dispensationsregler anvendelse, i sager som mine.

U 24-01 er altså ikke en lovændring, men en administrativ stramning, med vidt rækkende konsekvens for mange sager.

Administrativ udvanding af lovens grundlæggende intentioner om at der skulle være en dispensations adgang.

Da jeg har en lægedokumenteret ” biologisk naturlig forklaring ” samt en fysisk indespærring på 1 års frist dagen, samt 2 mdr. før og 4 mdr. efter, som begrundelse for den sene anmeldelse, er det komplet uforståeligt at dette faktum ikke giver dispensation.

Denne problemstilling er principiel for mig, hvorfor jeg sætter stort spørgsmåltegn ved lovligheden af administrativ praksis og styrelses dekretet U 24-01.

SPØRGSMÅL til ministeren og arbejdsmarkedsudvalgets politikere.

Hvorfor kan det i bilag 14 og her beskrevne forløb ikke give dispensation fra 1 års fristen ?

Er det lovgivernes intentioner med arbejdsskadeloven , at der ikke skal være dispensations muligheder ?

Er det tilfredsstillende, at konstatere herigennem , hvordan arbejdsskadelovens regler om dispensation fra 1 års fristen administreres , hvor man kun anvender lovens begrænsninger og ikke dens muligheder ?

Er det den lov der blev vedtaget, eller er fjernelse af dispensationsmulighederne sket administrativt uden politikernes viden herom ?

Ved bekræftelse af at det er som det skal være, hvorfor skal loven så ændres nu ?

I benægtende fald, hvad så med de mennesker der er kommet i klemme i lovens administration, siden U 24-01 dekretet ?

Hvordan skal deres retstilstand tilgodeses ?

Vil ministeren , eller andre, tage initiativ til, at fremsætte det nye lovforslag herom, således at de afviste menneskers sager, sager med forhold de ikke selv er skyld i, kan genoptages tilbage til U 24-01 og frem til ny lovgivning 1-7 2007.

Er der nogen, der kan og vil tilføre en pose sund fornuft til denne sag og problemstilling i retfærdighedens tjeneste ?

Er der forskel på virksomhedsejere og andre som er sikrede mod arbejdskade ???

Jeg har forstået det sådan, at regeringens mål for velfærd og lighed, netop er velfærd, lighed og retfærdighed !!!

En ændring af retstilstanden på det beskrevne område, uden at tage hensyn til dem der er kommet i klemme, uden egen skyld, vil det ikke være menneskelig fattigdom, ulighed og uretfærdighed ?
Er det i tråd med velfærdsreformens mål.?

Jeg beder om at ministeren forholder sig til både sagens problemstilling og problemstillingen som sådan.

Med venlig hilsen
Willy Larsen
Skørpingevej 21
4673 Rødvig Stevns

